

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם היה מכירה.											■	◇
עד כמה?											^	
שלושה חדשים	רבא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:										◇	!
שלושים יום	שמואל:										◇	!
חמשים יום.	רבי יצחק אמר ר' יוחנן:										◇	!
הלכה כרבי יצחק שאמר משום רבי יוחנן.	רב שימי בר אביי:										◇	■
בשלמא רב ורבי יוחנן, כל חד וחד כי חורפיה, אלא לשמואל, כי האי גוונא מי משכחת לה?											;	
לא תציתנהו להני כללי דכילל יהודה אחי משמיה דשמואל	כי אתא רמי בר יחזקאל:										◇	○
כל זמן שמכירה.	הכי אמר שמואל:										◇	○
ההיא דאתאי לקמיה דשמואל, אמר ליה לרב דימי בר יוסף: זיל בדקה.											◇	○
אזל אותבה בדרי דנשי, ושקליה לברה וקמהדר ליה עלייהו, כי משא לגבה הות קא מסוי לאפה, כבשתנהי לעיניה מיניה, אמר לה: נטף עיניך, קום דרי בריך.	[רב דימי בר יוסף]										◇	○
סומא מנא ידע?											◇	;
בריהא ובטעמא.	רב אשי:										◇	!
יונק תינוק והולך עד עשרים וארבעה חדש, מכאן ואילך כיונק שקץ, דברי רבי אליעזר	תנו רבנן: [רבי אליעזר]										◇	■
אפילו ארבע וחמש שנים, פירש לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר - כיונק שקץ.	רבי יהושע:										◇	■
מכאן ואילך כיונק שקץ.	אמר מר:										◇	■
יכול יהא חלב מהלכי שתיים טמא? ודין הוא: ומה בהמה שהקלת במגעה החמרת בחלבה, אדם שהחמרת במגעו אינו דין שתחמיר בחלבן תלמוד לומר: (ויקרא י"א) את הגמל כי מעלה גרה הוא, הוא טמא, ואין חלב מהלכי שתיים טמא אלא טהור. יכול אוציא את החלב שאינו שוה בכל, ולא אוציא את הדם שהוא שוה בכל? תלמוד לומר: הוא, הוא טמא, ואין דם מהלכי שתיים טמא אלא טהור	ורמינהו:										◇	;
אפילו מצות פרישה אין בן	ואמר רב ששת:										◇	;
לא קשיא: הא דפריש, הא דלא פריש.											◇	!
וחלופא בדם											◇	■
דם שעל גבי ככר - גררו ואוכלו, שבין השינים - מוצצו ואינו חושש.	כדתניא:										◇	■
אפילו ארבע וחמש שנים.	אמר מר, רבי יהושע:										◇	■
אפילו חבילתו על כתיפין	והתניא, ר' יהושע:										◇	;
אידי ואידי חד שיעורא הוא.											◇	!
הלכה כרבי יהושע.	רב יוסף:										◇	■
גונח יונק חלב בשבת. מאי טעמא? יונק - מפרק כלאחר יד, ובמקום צערא לא גזרו רבנן.	תניא, רבי מרינוס:										◇	■
הלכה כרבי מרינוס.	רב יוסף:										◇	■
צינור שעלו בו קשקשין, ממעכן ברגלו בצנעא בשבת ואינו חושש. מאי טעמא? מתקן כלאחר יד הוא, ובמקום פסידא לא גזרו בה רבנן.	תניא, נחום איש גליא:										◇	■
הלכה כנחום איש גליא.	רב יוסף:										◇	■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פירש לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר - כיונק שקץ.												◊
וכמה?												^
שלשה ימים.	רב יהודה בר חביבא אמר שמואל:											◊
שלשה ימים.	איכא דאמרי, תני רב יהודה בר חביבא קמיה דשמואל:											◊
מינקת שמת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש - הרי זו לא תתארס ולא תינשא עד עשרים וארבעה חדש, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◊
מתיר בשמונה עשר חדש.	רבי יהודה:											◊
הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי בית הלל	רבי נתן בר יוסף:											◊
עשרים וארבעה חדש	שבית שמאי אומרים:											◊
שמונה עשר חדש.	בית הלל אומרים:											◊
אני אכריע, לדברי האומר עשרים וארבעה חדש - מותרת לינשא בעשרים ואחד חדש, לדברי האומר בשמונה עשר חדש - מותרת להנשא בחמשה עשר חדש, לפי שאין החלב נעקר אלא לאחר שלשה חדשים.	רבן שמעון בן גמליאל:											◊
הלכה כרבי יהודה.	עולא:											◊
לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש.	ואמר מר עוקבא:											◊
אריסיה דאביי אתא לקמיה דאביי, אמר ליה: מהו ליארס בחמשה עשר חדש?												◊
חדא, דר"מ ורבי יהודה - הלכה כרבי יהודה, ועוד, בית שמאי ובית הלל - הלכה כבית הלל, ואמר עולא: הלכה כרבי יהודה, ואמר מר עוקבא: לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש, כל שכן דאת ליארס.	אמר ליה: [אביי]											◊
כי אתא לקמיה דרב יוסף												○
צריכה להמתין עשרים וארבעה חדש, חוץ מיום שנוולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו	א"ל [רב יוסף], רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											○
רהט בתריה תלתא פרסי, ואמרי לה פרסא בחלא, ולא אדרכיה.												○
האי מילתא דאמור רבנן: אפילו ביעתא בכותחא לא לישרי אינש במקום רביה, לא משום דמיחזי כאפקוריתא, אלא משום דלא מסתייעא מילתא למימרא, דהא אנא הוה גמירנא ליה להא דרב ושמואל, אפי' הכי לא מסתייעא לי מילתא למימר.	אביי:											◊
נתנה בנה למינקת, או גמלתו, או מת - מותרת לינשא מיד.	ת"ר:											◊
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע סבור למיעבד עובדא כי הא מתניתא	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]											○
אמרה להו ההיא סבתא: בידיי הוה עובדא ואסר לי רב נחמן.	[רב נחמן]											○
איני? והא רב נחמן שרא להו לבי ריש גלותא												◊
שאני בי ריש גלותא, דלא הדר בהו.												◊
ואתון לא תסברוה מהא דתניא:	אמר להו רב פפי:											◊
הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיה לה כעס בבית בעלה, או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין, או שהלך בעלה למדינת הים, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה עקרה וקנה, איילונית וקטנה, והמפלת אחר מיתת בעלה, ושאינה ראויה לילד - כולן צריכות להמתין שלשה חדשים, דברי ר"מ	[תניא - רבי מאיר]											◊
מתיר ליארס ולינשא מיד	רבי יוסי:											◊
הלכה כרבי מאיר בגזירותיו	ואמר רב נחמן אמר שמואל:											◊
לאו אדעתין.	אמרי ליה: [רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]											○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
--	---

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והלכתא: מת - מותר, גמלתו - אסור.										■	◇	:ס
אפילו מת נמי אסור, דלמא קטלה ליה ואולא ומינסבא.	מר בר רב אשי:									■	◇	:ס
הוה עובדא וחנקתיה.										○	■	:ס
ולא היא, ההיא שוטה הואי, דלא עבדי נשי דחנקן בנייהו.										■	◇	:ס
הרי שנתנו לה בן להניק - הרי זו לא תניק עמו לא בנה ולא בן חברתה, פסקה קימעא אוכלת הרבה, לא תאכל עמו דברים הרעים לחלב.	תנו רבנן:									■	◇	:ס
השתא בנה אמרת לא, בן חברתה מיבעיא?										;		:ס
מהו דתימא, בנה הוא דחייס עילויה ממציא ליה טפי, אבל בן חברתה, אי לאו דהוה לה מותר לא הוה ממציא ליה, קא משמע לן.										!	◇	:ס
פסקה קימעא אוכלת הרבה.										■	◇	< :ס
מהיכא?										^		:ס
משלה.	רב ששת:									!	◇	:ס
לא תאכל עמו דברים הרעים.										■	◇	< :ס
מאי נינהו?										^		:ס
כגון כשות וחזיו, ודגים קטנים ואדמה.	רב כהנא:									!	◇	:ס
אפילו קרא וחבושא.	אביי:									!	◇	:ס
אפילו קרא וכופרא.	רב פפא:									!	◇	:ס
אפי' כמכא והרסנא.	רב אשי:									!	◇	:ס
מינייהו פסקי חלבא, מינייהו עכרי חלבא.										■	◇	:ס
דמשמשא בי ריהויא - הווי לה בני נכפי										■	◇	:ס
דמשמשא על ארעא - הווי לה בני שמוטי										■	◇	:ס
דדרכא על רמא דחמרא - הווי לה בני גירדני,										■	◇	:ס
דאכלה חרדלא - הווי לה בני זלולני										■	◇	:ס
דאכלה תחלי - הווי לה בני דולפני										■	◇	:ס
דאכלה מניני - הווי לה בני מציצי עינא,										■	◇	:ס
דאכלה גרגושתא - הווי לה בני מכוערי										■	◇	:ס
דשתיא שיכרא - הווי לה בני אוכמי										■	◇	:ס
דאכלה בישרא ושתיא חמרא - הווי לה בני בריי										■	◇	:ס